

modtageren. Denne drøftelse skal efter de almindelige regler i bistandslovens §§ 28 og 29 om rådgivning og vejledning foretages af personer, der i kraft af uddannelse eller anden sagkundskab har særlige forudsætninger. Hvis kommunen finder, at tilbudet, der skal gives, bør være et andet end ønsket af kontanthjælpsmodtageren, skal reglerne i forvaltningslovens kapitel 5 om partshøring og kapitel 6 om begrundelse anvendes.

Dette betyder bl.a., at kontanthjælpsmodtageren skal have mulighed for at udtale sig om tilbudets indhold og få en begrundelse for afgørelsen.

2) Kommentar:

De allerede eksisterende regler tilsigter netop, at valget af tilbud sker i tæt samarbejde med kontanthjælpsmodtageren. Socialministeriet vil ved udarbejdelse af vejledning til loven specielt henlede kommunernes opmærksomhed på nødvendigheden af et tæt samarbejde om indholdet af tilbudet. De tanker, der ligger bag forslaget om udarbejdelse af en redegørelse, når kontanthjælpsmodtageren afslår et tilbud, vil indgå i vejledningen.

Herudover vil Socialministeriet i øvrigt i løbet af efteråret gennemgå bistandslovens klage regler særligt med henblik på en vurdering af klageadgangen vedrørende de kommunale myndigheders afgørelser. Heri vil også indgå klageadgangen efter lovforslaget samt spørgsmålet om en redegørelse, før der træffes beslutning om konsekvenserne af et afslag på et tilbud om aktivering.

Et mindretal (Det Konservative Folkeparti, Venstres og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) er stærkt utilfreds med, at der i den sidste fase af såvel forhandlingerne som udvalgsarbejdet med lovforslaget er kommet nye, ændrede og undertiden selvmodsigende oplysninger om den beregningsmæssige og tekniske sammenhæng i lovforslaget og specielt i forbindelse med udformningen af § 15. Derfor finder mindretallet anledning til at understrege, at den beregningsmæssige og tekniske udformning af § 15 vedrørende oplæringslydelser alene er regeringens og socialministerens ansvar.

Mindretallet noterer, at det ikke er lykkedes

at få sammenhængende oplysninger om de økonomiske beregninger.

Mindretallet tager til efterretning, at ministeren har garanteret, at den samlede økonomiske virkning er, at alle unge under 25 år på kontanthjælp honoreres med 50 kr. pr. time i de første 20 aktiveringstimer, og at aktiveringstimer ud over de første 20 honoreres i henhold til oplæringsydelsens tre trin (50, 60 og 67 kr. pr. time ekskl. satsregulering), jf. aktiveringsforliget af 8. maj 1992.

Mindretallet vil holde ministeren fast på, at ovenstående politiske aftaler rent faktisk også bliver virkningen af den valgte tekniske løsning.

Herefter indstillet et *flertal* (Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og vil ved 3. behandling stemme for det af mindretallet under nr. 8 stillede ændringsforslag.

Mindretallet er stærkt utilfreds med de oplysninger, som socialministeren er kommet med under samråd samt i svar på udvalgs spørgsmål vedrørende gruppen af ung på ungdomsydelse.

Mindretallet finder ikke, at det er lykkedes at få fyldestgørende oplysninger om økonomiske beregninger.

Mindretallet finder det grotesk, at en socialdemokratisk socialminister forhandler sig til yderligere forringelser for kontanthjælpsmodtagere på ungdomsydelse, der arbejder 37 timer om ugen. Dette har de tidligere efter det gamle forlig fået ca. 1.000 kr. mere om måneden for.

Mindretallet indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, kan ikke stemme for det af mindre-